

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 300.

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, DECEMBER 23rd, 1930.

LETO XXXII — VOL. XXXII

Darovi naših trgovcev za božičnico potrebnim družinam v naselbini

Mrs. Antonia Zupan nam sporoča: Nadaljni izkaz darov naših dobrih rojakov, ki so darovali za Community Welfare Club za božičnico potrebnim slovenskim družinam, je sledeč: Po \$10.00: North American Trust Co., Mr. Mohar, društvo Ljubljana, po \$5.00, Frank Ogler, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek, Chicago Chain Store, po \$2.00 Mr. Frank Belaj, Mr. John Močnik, Benno Leustig, po \$1.00, Mihaljevich Bros., Mike Geisky, Rogel & Laušin, A. Kollander, C. Kunstel, Reliable Home Supply Co., Mr. Levec, Mr. Kozan, Mr. Glavič, Mr. Butala, Mr. Flajšman, Mr. Golob. Po \$5.00 Elyria Auto Repair Co. in Kanton Bros. To svoto sta nabrala Mrs. Jarc, tajnica Community Welfare kluba, in Mr. Joseph Demšar ter Mr. Steve Lučič. Nabrali so tudi dosti grocerijskega blaga. Omeniti moramo nekatere naše dobrotnike, ki so v teh slabih časih se izkazali velikodušno napravn rezežem, in ti so: Mr. in Mrs. Jos. Štampfel sta darovala mnogo obleke, vse novo, da bo veliko revnih družin srečnih. Enako sta storila Mr. in Mrs. Benno Leustig. Mr. in Mrs. John Gornik gotovo nista izostala, in sta tudi to pot darovala različne predmete. Mr. in Mrs. Anton Anžlovar, oba plemenitega srca, sta po svoje pomagala, da bo marsikateri slovenski družini prijaznejši Božič. Mr. John Potokar je daroval 100 funtov sladkorja, Union Salt Co. je darovala 100 vrečic soli, Louis Prijatelj je daroval ves papir, ki se rabi v svrhu zavijanja. Mr. in Mrs. Bruss sta darovala grocerijsko blago veliko pod ceno. Mr. Jernej Knaus je dal toliko basketov, kot se jih bo rabilo. Mr. Močnik je daroval tri obleke, dve kapi in en lumberjack, pa še eno suknjo, novo po vrhu. Mr. Ažman je daroval deset šunk, Mr. Volkov je daroval nekaj obleke, Mrs. Kovačič eno šunko. Community Welfare klub se vsem tem darovalcem iskreno zahvaljuje v imenu revnih družin. Ker so pa nekatere družine brez vsakih sredstev in dohodkov, potrebujejo pomoči ne samo za Božič pač pa skozi vso zimo, zato bo skušal Community Welfare klub še naprej pomagati. Priporoča se društvom in posameznikom za darove. Vsak cent bo dobrodošel za najrevnejše med revnimi.

Odbor društva Ribnica

Društvo Ribnica, št. 12 SDZ je na svoji seji v nedeljo izvolilo sledeče uradnike za l. 1931: Predsednik Louis Križman, podpredsednik M. Križman, tajnik Joseph Ban, blagajnik Louis Prijatelj, zapisnikar Ant. Lovšin, zastavonoša Valenčič, dr. F. J. Kern, zdravnik, zastopnik za S. N. Dom, Louis Oražem, Nadzorniki: Louis Levstik, Andrew Sadar in Chas. Rogel.

Obrambni sklad

Za obrambni sklad pevskega zbora "Zarja", odsek soc. kluba št. 27, se je nabralo na domači veselici društva Maccabees, ki se je vršila 21. decembra, \$16.00. Darovali so: Po \$5.00 John Tavčar, Joseph Babnik, po \$1.00: Feliks Štrumbelj, Jerry Rožanc, Frank Kolenc, Frank Meserko, Joseph Skuk in neimenovan. Lepa hvala vsem darovalcem.

Božič sirote

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi društvo "Orel" in obenem vas opominja, da priredi na božični večer, 25. decembra, v Knausovi dvorani, krasno božično igro "Božični prazniki sirote." Igra je v resnici nekaj izvanrednega, ima pet dejanj ter je vredna, da privabi mnogo našega občinstva. Začetek bo točno ob 8. uri zvečer. Med dejanji zapojeti sestrice A. in V. Koporc par mičnih pesmic. In pred igro, med igro in po igri svira Orlovski orkester pod vodstvom Mr. Leo Kuhlana. Cena sedežem pri predstavi je 75c in 50c. Ves čisti dobiček te prireditve je namenjen za novo cerkev sv. Vida. Ker je igra izvanredno lepa in je vstopnina jako nizka ter namen igre obrnjen v plemenite svrhe, se cenjeno občinstvo prav vljudno prosi, da se v čim večjem številu udeleži te prireditve na božični večer.

Avto nesreča

V nedeljo večer je bil zadet od avtomobila pred svojim domom na 14411 Westropp Ave. John Resenović. Odpeljan je bil v Glenville bolnico, kjer je kmalu umrl. Tu zapuša soprogo in štiri otroke, Edith, omoženo Delaney, John, Antonette in Antona. Zapuša tudi enega brata v Chicagi. Ranjki je bil doma iz vasi Hernelje pri Trstu, kjer zapuša dva brata. Tu je bival 24 let. Bil je član društva Vipavski raj št. 312 S. N. P. J. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob dveh pod vodstvom Jos. žele in Sino. Prizadetim izrekamo naše globoko sočutje!

Smrtna kosa

Umrila je nagloma Lojza Ziberna, rojena Urigelj, stara 37 let, doma iz vas Markovec, fara sv. Trojica. Tu je bivala 24 let. Bila je članica društva Slava št. 173 S. N. P. J. Zapuša soproga in dve hčerki, Angelo in Jedviko ter sestro Terezijo Gregorčič, v starem kraju pa očeta in sestro Ivano. Pogreb se vrši v petek zjutraj iz hiše žalosti na 8802 Rosewood Ave. pod vodstvom L. Ferfolia. Bodi dragi ranjki ohranjen blag spomin, sorodniki po naše iskreno sozljaje!

Poznan kapitan

Ali se spomnite, ko je trgovsko društvo St. Clair Merchants Improvement Association priredilo pred nekaj leti izlet v Put-in-Bay? Kako smo tedaj sv. Urha klicali na pomoč? Kako je kapitan parnika drvil nazaj proti Clevelandu. In ta kapitan, Edwar S. Pickell je bil v pondeljek ubit v bližini Warren, O., v avtomobilski nezgodi. Trideset let je bil kapitan poznane parnika City of Erie.

Težka nesreča

Hude opekline je dobila Mrs. Louise Karlovic, 3583 W. 65th St., v pondeljek, ko je hotela prigrizati ogenj in je polila drva z gasolinom. Mahoma je izbruhnil plamen in dočim je mož tak prišel na pomoč, pa je žena dobila take opekline, da bo na posledicah najbrž podlegla. Tudi mož je precej poškodovan, vendar bo okrevljal.

* Cene delnicam na borzi so zopet jako neredne.

Ubogi pismonoše se te dni krivijo pod težo

Lepo božičnico priredi Slovenska mladinska šola na božični večer

Kot vsako leto, tako tudi letos priredi vodstvo Slovenske mladinske šole S. N. Doma, na sveči večer, v sredo, 24. decembra, v auditoriju S. N. Doma lepo božičnico za mladino. Vstopnina je samo 50 centov, toda otroci so v spremstvu staršev prosti. Jako zanimiv in pester je program, ki bo oddan ob tej priliki. Na prvo nastopi sokolski naraščaj Potem deklamirajo učenci 1. 2. 3. in četrtega razreda. Kot peta točka sledi lepa Finžgarjeva igra "Za kruhom," ki je igrata za dečke v treh slikh. Igrati bodo Jos. Modic, Henry Kolegar, Johny Tavčar, Frank Štefancic, Daniel Pestotnik, Frank Kačar in Max Germ, in še več drugih. Pevske točke v igrici je uglasbil Mr. Ivan Zorman. Helen in Frances Lah bosta zaigrali nekaj lepih točk na piano, na klavir in vijolino pa zaigrata Mary in Josie Modic in potem zopet Mary Lokar in Agnes Klemenčič. Zapele in zaplesale bodo učenke 3. razreda, in končno bo še podana igrata "Šaljivec." Skupno bodo zapeli otroci "Svetla noč," nakan nastopi sv. Miklavž, ki ima obilna darila za dečke. Petje spremlja gđ. Anica Eršte. Ker vrši slovenska šola veliko kulturno delo, je občinstvo prijazno prošeno, da se udeleži v čim večjem številu.

Nagloma zbolela

V nedeljo je nanagloma zbolela Ana Smole, 6112 Glass Ave. Podvreči se je morala operaciji. Nahaja se v Mt. Sinai bolnici.

Dražje cene

Dočim so se cene surovega masla zadnji teden znižale, so se pa sedaj zopet dvignile za dva centa pri funtu.

Dve novi slovenski plošči sta za Božič

Columbia grafofonska družba je izdala za Božič dve novi slovenski grafofonski plošči, katerih vsaka zasluži prav lepo priporočilo. Ena je, za katero sta peli Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich in sicer pesmici: "Eno rožico ljubim," druga pa "Moj fantič je prijezdil." Izvanredno krasno petje skupaj z lepo in učinkovito godbo bo gotovo pevzročilo, da se bo plošča prav dobro prodajala. Samo poslušajte jo pri Mr. Anton Mervarju na 6919 St. Clair Ave. ali pri Mr. Frank Černetu, 6033 St. Clair Ave. Vam bo prav gotovo ugajala. Druga Columbia plošča je od umetnika, g. Antona Šublja. Na eni strani je pesmica "Kesanje," na drugi pa "Mamica moja." Obe pesmici sta lepi in tudi to ploščo prav toplo priporočamo našim ljudem.

"Trije ptički"

Društvo "V Boj," št. 53 SNPj vprizori na božični dan, oziroma večer, 25. decembra v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd., zanimivo in mično igro "Trije ptički." To je šaljiva dvodejanka, ki vam bo povzročila mnogo smeha. Pa tudi lepo petje boste slišali, kvartet, tirolski in trio-čtrše in Barbičev orkester. Otroci dobijo darila. Le pridite, boste prav zadovoljni.

Društvo Napredni Slovenci

Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ je izvolilo sledeče uradnike za leto 1931: Andrej Telkavc predsednik, Anton Zajec podpredsednik, Fr. Weiss blagajnik, Geo. Turk tajnik, 16011 Waterloo Rd., Jakob Kolman, zapisnikar. Nadzorni odbor: Tom Kraich, John Pirnat, Matt Verbič Zdravniki: dr. F. J. Kern, dr. M. J. Oman in dr. L. J. Perme.

Naš prijatelj dr. Drago Marušič imenovan za bana Dravske banovine

Slovenci v Clevelandu se bodo še spominjali iz leta 1917 in 1918, ko se je mudil v naselbini dr. Drago Marušič, kot poslanec Jugoslovanskega odbora, ki je deloval za svobodno Jugoslavijo. Dr. Marušič je bil eden najboljših vnetih delavcev na narodnem polju za probujanje našega naroda v Ameriki glede Jugoslavije. V uradu "Ameriške Domovine" je imel skoro svoj stalni urad. On je eden izmed primorskih Slovencev, ki tako goreče ljubijo svojo zemljo slovensko. In te dni je prišla novica iz domovine, da je kralj Aleksander imenoval dr. Marušiča za bana dravske banovine, kar je nekako kot gospodar, recimo, države Ohio. Navdušenemu narodnemu borcu, iskrenemu Slovincu in izrazitemu Jugoslovanu, dr. Marušiču, prav iskreno čestitamo!

Cekini

Društvo Ribnica naznanja, da bo podelilo sledečim nasrtnim ljudem prave, zlate cekine: Jos. Valenčič je dobil \$20.00, A. C. Kromar \$15.00 in Mr. R. Kaušek \$5.00. Kdor hoče cekina, naj se zgleda pri Mr. F. Virant, 1161 Norwood Rd.

Oropana postaja

V soboto večer blizu polnoči je bila oropana gasolinska postaja na vogalu 60. ceste in St. Clair Ave. Banditi so odnesli \$67.00. Dva bandita sta kradla, dočim je zunaj njih delke čakalo, da je z avtomobilom hitro odpeljala bandite naprej.

Božična darila

Zadnji čas je, da kupite božična darila. Pri John Rožancu, 15721 Waterloo Rd., jih dobite na izbero in po nizkih cenah.

Radio darila

Slovenski trgovci, ki so preskrbeli slovenski radio program, ki našim rojakom tako sijajno ugaja, bodo dali tudi lepa darila vsem onim, ki se preskrbijo s tiki, katere dobite napredaj pri vsakem trgovcu, ki prispeva za radio program. Namen prodaje teh tikitov je, da se pomaga k izpolnitvi radio programa. Dolej je prodanih že lepo število tikitov, toda potrebujemo jih še najmanj 5,000, da se jih proda. Prodajalci dobijo 20 procentov provizije. Nagrade so: zastoj potovanja v staro domovino, radio aparat, vreden \$500, celini, pohištvo, naročnina, zlate ure in enako. Prosimo vas, da sežete po teh tikitih in pomagate slovenskemu radio programu. Kakor hitro bodo tiki prodani, se bodo označila imena dobiteljev po radio.

Prošnja

Vsaka oseba se sedaj za praznike rada nekoliko razveseli. In pri vsem tem bi vas prosil, da tudi mene ne bi pozabili, in mi na ta ali oni način pomagali. Saj drugega veselja nimam, kot da se živim. Vam pa voščim vsem Slovincem in Slovenkam širo Amerike in Kanade vesele božične praznike in srečno Novo leto. Vaš rojak in sobrat brez nog — John Novak, 1109 E. 67th St., Cleveland, Ohio.

Znižana vožnja

Kot nam naznanja tvrdka J. L. Mihelich Co., so se parobrodne linije zedinile v tem, da znižajo vožnjo na parnikih preko oceana. Za koliko bo vožnja znižana, se še ne ve, toda bomo že pravočasno priobčili. Pač lepa prilika za naše rojake, da obiščejo staro domovino.

Po operaciji

Včeraj je preстал težko operacijo v Glenville bolnici poznani Mr. Anton Kaušek. Za enkrat ga prijatelji še ne morejo obiskati. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Predmestna železnica

Upravitelj za Southwestern cestno železnico zahteva na zvezni sodnji, da naj sodnja dovolji, da se poslovanje Southwestern železnice ustavi, ker dohodki nikakor ne pokrivajo več stroškov.

Ogromna pošta

Clevelandska pošta je razdelila v pondeljek 6 milijonov komadov pošte. Najetih je bilo še 225 posebnih ljudi.

Mnogo škode

Preteklo soboto in nedeljo je v Clevelandu pogorelo poslovanje in blaga v vrednosti za \$300,000, kot izjavlja vodstvo gasilecev.

G. Šubelj v mestu

V torek zjutraj nas je obiskal v uredništvu g. Anton Šubelj, poznani odlični slovenski pevec. Voščil nam je in vsem naročnikom vesele božične praznike!

Gre v New York

Mr. August Kollander, zastopnik tvrdke John L. Mihelich Co., odpotuje za praznike v New York k družini Mr. in Mrs. Leo Zakrajšek.

Ne bô lista

V četrtek, 25. decembra, praznujemo Božič. Na ta dan ne bo izšla "Ameriška Domovina." Enako bo tudi na noveletni dan, 1. januarja.

Slovenski radio program preteklo nedeljo je bil nadvse zanimiv

Ne bomo povedali in napisali, kaj pravijo naši Slovenci o slovenskem radio programu. Poznamo se prav dobro in tisoči in tisoči naših ljudi odobrava naš slovenski radio program. Toda kako so nam Amerikanci hvaležni za našo radio uro, to je pa druga stvar. Vsak pondeljek in torek dobivamo pošto od Amerikancev, Nemcev, Francozov, Kanadcev, Hrvatov, Bolgarov, Rumuncev in drugih narodnosti in vsi brez izjeme trdijo, da je slovenska radio ura brez dvoma najlepša ura, kar jih premorejo vsi radio programi od Atlantika do Pacifika. Tako trdijo Amerikanci, ki so ljubitelji glasbe in petja. No, in mi Slovenci sami vemo, da je to resnica, ker smo zaljubljeni v našo pesmico in našo godbo. Nedeljo za nedeljo je lepši, boljši slovenski program. Podrobneje opisovati program bi nas zaneslo predač, povemo le, da je bil kvartet slovenskega radio kluba nekaj izbornega. Deloval je pri tem kvartetu eden najodličnejših slovenskih pevcev na svetu, g. Sveztozar Banovec, in ni čuda, da so radio poslušalci kar strmeli. G. Banovec smo jako hvaležni za njegovo pomoč pri kvartetu. Poleg g. Banovca so peli še dr. Louis Perme, slovenski zdravnik, ki je lepo intoniral s svojim prijaznim basom, in mladi Joško Milavec, brat poznanih in priljubljenih pevk Josie in Mimie Milavec ter g. švigel. Poleg tega kvarteta smo imeli zadnjo nedeljo mladega Jozeta Sodjo, ki je igral na bano, da je vsakdo mislil, da igrajo trije ali štirje nenkrat, pa je bil Jozek sam. Mi ne rečemo, ampak ameriške avtoritete se strinjajo v tem, da je Joe Sodja eden prvih igralcev na bano v vsej Ameriki. Slovenski radio orkester je bil dovršen kot vedno. Poslušalce slovenskega radio programa prosimo le, da pridno kupujejo radio tikete. Nad \$1000.00 daril boste dobili.

Major Shepard pričakuje izreka porotnikov

Kansas City, Mo., 22. decembra. — Ze dva dni se posvetuje porota na tukajšnji sodnji o usodi vojaškega majorja Chas. Shepphard, ali je kriv ali ne obtožbe, da je namreč zastupil svojo ženo. Porotniki se posvetujejo že od zadnje sobote, ne da bi mogli priti do pravega izreka. Major pričakuje, da bo gotovo opraočen. Obpravava se je vršila pred zvezno sodnijo.

Ima restavrant, poleg tega pa tepe ženo

Marlington, W. Va., 22. decembra. — Lastnik nekega restavrantu v Durbin, W. Va., po imenu Frank Hyer, ki je star 50 let, je bil danes aretiran. Svojo ženo je tako neusmiljeno pretepel, da je slednja na posledicah umrla. Ko je prišla policija, se je zabarikadiriral v restavrantu, toda bombe, ki povzročajo solze, so ga prisilile iz prostora.

Na operaciji

V Glenville bolnico je bil odpeljan na operacijo Joseph Ule, 15416 Daniel Ave. Upamo, da se mu kmalo vrne ljubo zdravje. * Trije delavci so bili ubiti v premogovniku v Scranton, Pa.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po računalnicah: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 300. Tue., Dec. 23rd, 1930.

18. amendment je neveljaven

Oni, ki poznajo ameriške postave, ustavo in ustanove, se ne bodo čudili, da je bilo mogoče te dni v Zedinjenih državah enemu samemu sodniku proglasiti bistveni del ameriške temeljne postave — ameriške ustave — proglasiti neveljavnim. To je storil zvezni sodnik William Clark v državi New Jersey.

Oni pa, ki ne poznajo poslovanja ameriške justice in postavodaje, pa se bodo čudili, kako je mogoče, da en sam sodnik v sicer nepomembnem mestu more ustaviti poslovanje ameriške ustave, te temeljne, fundamentalne in glavne postave ameriškega naroda.

Osemnajsti amendment se imenuje točka ameriške ustave, katero je sprejel kongres Zedinjenih držav, na zahtevo republikanske stranke in suhaških organizacij. Vedeti morate namreč, da izdelovanje, prodajanje, importiranje ali prevažanje opojne pijače v Zedinjenih državah ni samo prepovedano po postavi, pač pa v ustavi. Prepoved opojne pijače je ravno tako veljavna v Zedinjenih državah glede ustave kot je veljavna točka ameriške ustave, da moramo imeti v Zedinjenih državah republiko.

Ameriške kolonije so do leta 1776 spadale pod angleškega kralja. V letu 1775 so pa Amerikanci, radi neprestanih šikan od strani angleške vlade in angleškega kralja, se uprle in napovedale vojno Angležem. In v letu 1776 so se ameriške prvotne države, trinajst po številu, odpovedale podanštvu angleškega kralja in se proglasile svobodnim.

To je bila izjava neodvisnosti. Potem ko je Amerika postala svobodna, neodvisna, je morala odobriti novo ustavo, temelj, na katerem naj bo zgrajena vlada. Ustavo smo dobili. In ameriški očetje, ki so naredili ustavo, so bili pametni dovolj, da so znali, da se bodo časi spreminjali, in da bo ameriški narod imel v sto ali več letih druge pojme in zahteve, kot jih je pa imel v letu 1787, ko je bila narejena ameriška ustava.

Zato so dali v besedilo ameriške ustave, ki je temelj vse ameriške vlade, določilo, da se ameriška ustava lahko spremeni. Toda ne prav lahko. Bili so sledečega mnenja: Vi lahko pri svoji lastni hiši popravite streho, stene, tla, strop, toda da bi celo hišo dvignili iz fundamenta, za to je pa treba velikega premisleka.

Pa so določili prvotni ameriški očetje, da se ustava more spremeniti le, ako dve tretini kongresa zato glasujejo, poleg tega pa morajo tri četrtine vseh držav glasovati za take spremembe.

Republikanci so bili v letu 1918 na krmlu vlade, dočim je bil predsednik Zedinjenih držav demokrat Woodrow Wilson, eden največjih predsednikov, kar so jih imele Zedinjene države. Anti-saloonska liga, ali organizacija suhačev je imela tedaj v kongresu, kjer so imeli veliko večino republikanci, pritisnila, da se upelje prohibicijo v Zedinjenih državah.

Bili smo tedaj v vojnih časih, dežela se ni toliko zanimala za poslovanje kongresa. Dva milijona ameriških mladih fantov in moških se je nahajalo na fronti na francoskem ozemlju, in nadaljni trije milijoni so bili pripravljeni v Zedinjenih državah, da se odpošljejo na bojišče.

To izvanredno priliko, ko pet milijonov moških in fantov ni moglo glasovati, so izkoristili suhači v kongresu in so izsilili prohibicijo ameriškemu narodu. Vprašajte katerega koli ameriškega veterana iz svetovne vojne, pa vam bo potrdil. Predsednik Wilson, demokrat, je ostro protestiral proti upeljavi prohibicije, toda republikanski kongres je šel preko njega in ponovno odobril prohibicijo. In dočim se demokrat je odtejal borijo, da odpravijo prohibicijo, so republikanci, pod upljivom protestantizma v Ameriki, se dosledno borili, da prohibicija ostane.

In sedaj pride navaden zvezni sodnik pa reče, da je prohibicija neustavna, da ameriškemu narodu je ni treba splovnati, ker ni bila pravilno sprejeta. In obenem je sodnik oznanil, da kdorkoli v njegovem okolišču, bo kršil prohibicijo, se mu ni treba bati, da bi bil kaznovan.

Omeniti je treba, da je dotični sodnik milijonar, mlad človek, ki ima pravico razlagati postavo kot zvezni sodnik. Sodnikom v Ameriki namreč ni treba slediti postavi, pač pa jo lahko razlagajo kot sami hočejo. V tem so ameriške sodnije bistveno različne od starokrajskih ali evropskih sodnij.

En sam sodnik je ovrgel vse, kar je naredil kongres, 44 držav in najvišja sodnja. Žal pri tem je, da ta sodnik nima zadnje besede. Govorila bo zopet najvišja sodnja. Zanimivo pa je, kako se spreminja suhaško in mokraško mnenje v Ameriki. Deset let nazaj so bili suhi na površju. Prohibicija se je izkazala kot kazen za ameriški narod. In sam sodnik Clark, nekaj prvi suhač, jo je obsodil, da je krivična. Javno mnenje se prebujalo, in Ameriki, ki je zadnje čase pod republikansko vlado sprejela toliko inkvizitorskih postav, se bo spuntala ter volila demokrate, ki dajejo ljudstvu mnogo več pravic, ker sicer ne bi mogli biti demokrate.

kislega zelja, ričeta in žgancev, bom se jaz opisala eno zgodbo od klobas in sicer od konca pa do kraja. Godilo se je na Norwood Rd., eno dejanje pa na farmah.

Sedaj, ko imajo moški več počitnic, so se zbrali pri Jegliču na Norwood Rd. in začeli debatirati, kam naj bi šli, da bi se umaknili svojim boljšim polovicam, ki so jim bolj v napotje kot v zabavo doma. Posebno še sedaj za praznike so vse tako sitne, ker imajo malo več dela kot po navadi. Eden se oglasi in predlaga, da bi šli na lov; ta predlog ni bil sprejet. Drugi predlaga, da bi jih malo vrgli (kvarte), pa komaj pride ta predlog na dnevni red, se že oglasi iz kuhinje glas: "Kako pa; jaz se vas že ne bom ogibala. Pojdite kamor hočete, samo da vas ne bom videla!" (Take besede se morajo upoštevati.) Pa se oglasi Oblak in pravi: "Veste kaj, pojdemo na farmo po prešiča!" Od vseh strani so letele "podpore" in tako se zmenijo, da gredo drugo jutro na farme.

Ob 5. uri drugo jutro je bilo pri Jegliču že vse svetlo, kar ni sicer navada. Začeno prihajati skupaj avtomobili; jaz gledam skozi okno in vidim, kako se nosijo na avtomobile pelce, škafi, skleda in besketi. Kaj je bilo v besketih ne vem, videla pa sem, da so bili precej težki in si malo mislim, kaj bi bilo notri. Za tem začno nositi na avtomobile sekire, nože, žage, razne kaveljne in tako čudne instrumente, da jim ne vem imena. In koliko je bilo to vpitja, kako ga bodo, zakaj ga bodo, kdo ga bo držal, kdo bo kri mešal, itd. Kar prileti čez fenc od sosednje hiše krepak glas: "Kaj ne bo gma! In ga ne bo? Jaz hočem spat!" V trenotku je bilo vse tiho in vsa parada se odpravi k Oblaku na 61. cesti. Oblak je bil pa menda že pozabil, da je bil on prvi znil tisto o prešiču in je še sladko spal. Možaki ga pa pri postelje zvečejo in ga primorajo, da se obleče in gre z njimi. Spravijo se v avtomobile, pet avtomobilov jih je bilo, in se odpravijo proti Chippewa jezeru v Seville, O., k Pavel Modicu.

Tam je Andy Modic prešiča vjel na zanko, Jack Smole ga je prijel za zadnjo nogo, v svojo nesrečo, ker ga je prešič tako brenil, da je odletel čez fenc. Tone Smole iz 152. ceste ga je nabodel (prešiča) in ker je imel prekratek pipe, mu je pa še malo pet posodil. Oblak je pa kri mešal natančno po pravilih in tudi drugi so imeli odločena svoja dela. Zraven so se pa obizovali, kako dobre klobase bodo imeli. Potem pa nalože ubogo žrtev na Oblakov truck, stisnejo še vsak enega za srečno pot in se odpeljejo proti domu.

Zopet se snidejo vsi pri Jegliču na Norwood Rd. Zopet je bilo toliko vpitja in direndaja: Kdo bo vse to v klet znosil, kdo bo napravil to, kdo ono. Toda vseeno je šlo vse gladko naprej, kot pri kozarcu.

Sedaj so pa klobase v delu in napravljene bodo prav po gorenjsko. Do večera so bile klobase gotove, potem smo pa zapeli tisto zahvalno pesem od klobas in od vinca rujnega.

Upam, da bo spravil Jaka ta dopis na kak način v list, za kar mu priložim nekaj klobas za odškodnino.

Jereb.

Cleveland (Newburg), O.—Dovolite tudi meni, nekoliko prostora v Vašem cenjenem in priljubljenem listu, katerega zelo rad čitam in ga težko pričakujem vsak dan. Sedaj, ko imamo toliko neprostopljivih praznikov, delamo namreč dva do tri dni na teden, imamo dosti časa za čitanje. Gospa prosperiteta se je zelo polenarila, namreč tista, toliko obetana predno je bil Hoover izvoljen predsednikom. Sedaj se nam obeta, da pridejo boljše delavske razmere po Novem letu;

bomo že videli, upanja pa ni veliko.

Naj nekoliko omenim o slovenski radio uri. Program je zelo izvrsten, od nedelje do nedelje boljši, tako petje kot godba. Jaz sicer nimam svojega radio aparata, pa grem poslušat program v Slovenski Narodni Dom, kjer imajo izvrsten radio in ga pride lahko vsak poslušati.

Ker smo v mesecu decembru in si sedaj vsako društvo izvoli odbor za prihodnje leto, tako bo imelo tudi naše društvo sv. Alojzija letno sejo dne 28. decembra ob eni uri popoldne v Slovenskem Narodnem Domu. Tem potom prosim člane, da gotovo vsi pridejo na sejo, da si bodo izvolili odbor po svoji volji, da ne bo potem nepotrebnega prerekanja, češ, ta ni dober, drugi bi bil boljši.

Na tej seji je tudi več važnih stvari za rešiti, katere morajo biti urejene. Nekateri člani so pa tudi pozabili glavno dolžnost ki jo imajo do društva, namreč: plačati asessment.

Dragi sobratje! Naš asessment je tako nizek, da ga vsak

lahko zmore, če pa začne zane-marjati od meseca do meseca, se pa nazadnje nabere visoka vsota tako, da je v resnici težko plačati. Torej bratje, prosim vas, poravnajte svoj asessment, da mi bo tako mogoče narediti pravičen račun, katerega moram predložiti bratom nadzor-nikom v pregled, kot to zahtevajo društvena pravila.

H koncu pozdravljam vse člane in jim želim vesele bo-žične praznike in srečno novo leto. Tebi pa, "Ameriška Domovina, pa želim vsak dan naj-manj enega novega naročnika v prihodnjem letu.

Za društvo sv. Alojzija,

John Rogelj, tajnik.

North Madison, O.—Povedat vam moram, da tudi pri nas poslušamo slovenski radio program. Mi smo kupili radio aparat od Mr. Frank Černeta in smo jako zadovoljni njim, ker fino dela. Prosim, da bi tudi za naše farmerje eno zapeli ali zaigrali. Pošiljam vam \$5.00 za radio tikete.

Sprejmite pozdrav od

Antona Leopold.

BOŽIČNA KAMPANJA

Direktorji slovenske banke, North American Trust Co., Cleveland, O. so pripravili vsako leto za novo leto kampanjo za nove vloge. To delajo druge, ameriške banke in zakaj bi tega ne napravila slovenska banka. Vsakoletna kampanja se je sijajno obnesla in vsako leto so dobili direktorji preko četrta milijona dolarjev novih vlog. Izkazalo se je, da vsak nov vlagatelj, ki je prenesel svoje prihranke v slovensko banko, je tam tudi ostal, ker je videl, da je njegov denar tam varen, da je naložen na poštene obresti in da je dobil vsak vlagatelj na slovenski North American Trust banki vsjo potrebo, ki jo je zahteval, prijazno in točno.

Dobro gospodarstvo slovenske North American Trust banke se je preiskovalo šele v teh kritičnih časih. Naša slovenska banka je ena izmed onih solidnih bank, ki stoje trdno in neomajno tudi v teh časih, ko je toliko drugih bank zaprlo svoja vrata. Vzrok temu je, ker se vodstvo naše North American Trust banke ni dalo zapeljati v dobrih časih, da bi svoje premoženje, oziroma denar svojih vlagateljev vložilo v nepremičnine, kjer bi ne moglo iztirjati vsak čas. Vodstvo naše banke gleda vedno in vsak čas na to, da je denar vlagateljem na razpolago vsak čas, kadar ga rabijo, ali kadar ga zahtevajo.

To je tudi vzrok, da uživa naša banka absolutno zaupanje slovenskega in hrvatskega naroda.

Toda mnogo je še slovenskega denarja po tujih bankah, to je gotovo. Ne sicer zato, da bi ljudje ne zaupali svojega denarja naši slovenski banki, ampak zato, ker so ga vložili v tuje banke še poprej, ko ni bilo slovenske banke in sedaj se jim enostavno ne ljubi ta denar prenesti na slovensko banko. Ta nima časa, drugi se boji "zamere," da bi šel s knjižico v banko, kjer je imel dosedaj denar naložen.

In namen kampanje naših direktorjev in delničarjev je, da obiščemo te ljudi, da jim razložimo varnost slovenske North American Trust banke, da postanejo tudi oni vlagatelji na naši slovenski banki. Ni jim treba hoditi s knjižico po denar na druge banke, samo knjižico izročijo enemu naših direktorjev, podpišejo se na gotovo listino in naša banka bo sama dvignila denar in vam vrnila potem knjižico, na kateri bo pripisana vsota, ki ste jo hoteli vložiti na naši banki.

Gotovo je vsakdo prepričan, da je North American Trust banka ravno tako varna kot druge velike ameriške banke, torej ni nobenega vzroka, zakaj bi bil vsak Slovenec in Hrvat vlagatelj na slovenski banki.

In da nihče, ki hoče prenesti svoj denar na slovensko banko iz kakke druge banke, ne bo prikraščen na obrestih, je vodstvo slovenske banke odločilo, da dobi vsak, ki vloži svoj denar do 15. januarja 1931, obresti že od 1. januarja 1931. Torej mu bodo teklo obresti kar naprej, ne da bi se prekinile.

Naši direktorji so v tej kampanji razdeljeni v dva oddelka. Enemu načeljuje Frank Verbič, drugemu pa Anton Lučić. Ta dva sta dosedaj še v vsaki kampanji dobila največ vlog, zato smo ju postavili na čelo kampanje. Ta dva bosta poslala ostale direktorje v slovenske in hrvatske hiše za novimi vlogami. Nič zato, če ne bomo dobili povsod nove vloge, se bomo pa prijazno pogovorili in si voščili srečnejše in boljše novo leto, kot je bilo letošnje.

Gotovo pa je, da direktorji ne bodo mogli obiskati vseh slovenskih in hrvatskih družin, ker je časa premalo in bi vzelo celo leto, če bi se hoteli ustaviti v vsaki hiši za par minut. Če je kdo, katerega ne bodo obiskali, pa je pri volji vložiti svoje prihranke na slovensko banko, pa naj pokliče enega izmed direktorjev, katere vsi poznate, pa bo prišel k vam. Nobenih sitnosti ne boste imeli, nobenih potov, pač pa zavest, da ste tudi vi pomagali dvigniti slovenski denarni zavod še do večje moči, še do večjega premoženja.

North American Trust banka vidno raste, je tako solidna, da jo upoštevajo tudi Amerikanci in spoštljivo govore o tem našem denarnem zavodu.

Velikokrat sem že pisal in agitiral za to našo slovensko banko in če sem kdaj kaj zapisal o nji, sem vedel kaj sem zapisal in ker sem vedel, da je res tako, kot sem zapisal. Če sem zapisal, da je denar na North American Trust banki ravno tako varno naložen, kot na vsaki največji ameriški banki, se je to izkazalo, da je to resnica. In če sem zapisal, da lahko dvignete svoje prihranke na naši banki, kadar jih potrebujete, je to tudi resnica. Vi spravite svoj denar na našo banko zato, da je varen, da vam niso poštene obresti in da ga lahko dobite vsak trenutek, kadar ga hočete.

Kdor še ni vlagatelj na North American Trust banki, naj gotovo postane z novim letom.

James Debevec, direktor.

KAKO JE HODIL TOBAK.

V Parizu se je nedavno vršil kongres v čast najslavnejšemu sinu starega riškega mesta Nimes: Jean Nicot, sieur de Villemain, ki je tam pred 400 leti zagledal luč sveta. Ta moč je leta 1560. poslal iz Lisabone, kjer je deloval kot izredni poslanik kralja Franca II., na francoski dvor

Če vrjamate, al' pa ne.

Veš, Jaka, to je moje prvo pisanje za tvojo kolono in upam, da ne bo šlo v koš. Gotovo si misliš: "S kom bo pa potegnila, z moškimi ali ženskimi, torej z nežnim spolom?" Veš, Jaka, jaz sem za enkrat še nevtralna, pa če hočem govoriti resnico, moram reči, da mi je moški spol ljubši (aha, in še enkrat aha! Op. Jak.) kot ženski, saj to me je privedlo tudi v zakonski jarem. Pa da se tudi ženskam ne zamerim, bom eno povedala, kako se znajo moški zmuzati in oprati doma pri svojih lepših polovicah.

Zivela je zakonska dvojica in prav v zadovoljstvu sta vozila zakonski voz. Samo ena stvar je včasih ženi navzkriž hodila, ker se ga je možiček rad nacehal. Kadar je bil pa v

neko rastlino, ki jo je sam odzkril in ki jo je označil kot zelo dobro in zanesljivo sredstvo proti nahodu in tudi proti drugim boleznim. Če bi živel danes, bi bil milijonar, v onem času pa kaj takega ni bilo kar tako.

Kmalu potem, ko je bil vpeljan v Evropo tobak, so spoznali njegovo veliko "sposobnost" kot neomejen vir za davčno obremenitev. Benečija je že v sredini 17. stoletja poskusila s tem in v petih letih se je nabrala za tedanje razmere precejšnja vsota 40,000 cekinov. Angleški kralj Jakob I. pa je že leta 1624. napravil poskus s tobacišnim monopolom, ki pa se ni kaj posebno obnesel. Z nahodom in njuhanjem se je torej začel širiti tobak. Jean Nicot ni vedel prav nobene druge uporabe tobaka, čeprav je Kolumb videl v Ameriki Indijance, ki so kadili. Na dvoru Katarine Medicejske je vse njuhalo, Tobak za njuhanje so tedaj imeli v lepih, z dragulji okrašenih dozah, ki so se kmalu povsod razširile. Šele 30 let pozneje se je začela Evropa učiti tudi kajenja, ki je prodrlo na celino iz Anglije, kjer ga je vpeljal Sir Walter Raleigh. Tudi v Italiji in Nemčiji so njuhali tobak kljub vsem dekretom in odredbam proti temu "hudičevemu" sredstvu. V 17. stoletju pa je tudi za kajenje natopila lepša doba. Tedaj so ga namreč ob pribliki 30 letne vojne razširili angleški vojaki. Najbolj so se proti kajenju borili v Rusiji, kjer so leta 1624. vsem kadičem porezali nosove. Toda vse to ni pomagalo. Tobak je zmagoval in zmagal in danes ga denarja lačne države še propagirajo.

MATI IN HČI

V nekem mestu na Poljskem sta do nedavno srečno živeli 40 letna bogata vdova B. in njena 19 letna hči. Tedaj pa je dopotoval v mesto materin prijatelj iz mladih let Mr. Roger, ki se je vrnil iz Amerike in nameraval prebiti ostali del svojega življenja v tem mestu. Hči se je začudila, ko se je Roger naselil kar pri njih, vendar ni materi nič rekla. Čez par tednov jo je začela mati nagovarjati, naj se z Rogerjem poroči, češ, da je bogat moč in blagolučje. Hči se je odločno uprla, predvsem zato, ker je bil Roger celih 30 let starejši od nje. Mati pa ni odnehala in Američan jo je obsopal z darili. Po mnogih prepirih in obotavljanju so dekleta le spravi pred oltar, a iz cerkve so jo odnesli nezavestno. — Ni znano, zakaj Roger po svoji vrnitvi ni poročil vdove, katero je ljubil že v mladosti, a je ni mogel poročiti in se zato odpeljal v Ameriko.

Toliko pa je gotovo, da sta oba sedaj obnovila ljubezenske zveze in je imela poroka s hčerjo samo ta namen, da bi jima omogočila skupno življenje in prikrila pred ljudmi njuno razmerje. Hči je spoznala, da je postala žrtev svoje matere in je zblaznela. Sorodniki so stvar izročili državnemu pravdniku.

takem stanju, se je hotel postaviti s svojo lizo in je rad pritisnil na "gas," da bodo tudi drugi ljudje videli, kaj znata on in njegova liza, šlo je kot sam sv. Elija. In tako se je nekoga dne postavil s svojo lizo, ko ga ustavi mož postave, češ, da je pozabil ustaviti pred rečo lučjo, ali da je bila liza tako huda in razsrjena, da se ni hotela ustaviti. Mož se je izgovarjal, da so luči vse enake in da ne ve, katera ima "cahen" na stoj. Mož postave vidi, da je voznik pošteno nadelan, pa mu začne pisati tike, saj veste vsi avtomobilisti kakšnega.

Sedaj se možiček domisli, kakšen ropot bo doma, če pri-se-ese ta tike, pa pravi: "Gospod policman, dajte še enega napraviti za mojo staro, da ne bo jezikala, češ, da imam samo jaz povsod prednost." Policman se ga usmili, pa napiše en tike za njegovo ženo. Mož se mu prisrčno zahvali in pelje lizo domov. Spotoma se pa brihtna glava zmisli, kako jo bo izpeljal, da se reši hude ure, da ne bo kakšnega nepotrebne- ga premetavanja piskrov, kastrol in drugih kuhinjskih pripomočkov.

Napravi strašno žalosten obraz, ki je ženi takoj v oči padel, da ga je takoj vprašala: "Kaj se je kakšna nesreča pripetila, da si tako žalosten, ljubi moj mož?" Ker je komaj čakal takega vprašanja, hitro reče: "Oh, človek ima vedno smolo. Ko peljam danes našo lizo počasi po cesti, pa sta ravno pred menoj dva avtomobila skupaj trčila." — "Ježeš!" se prekriža ona, "pa menda ni bil kdo ubit?" — "Ubit ravno ne, ampak to je sitnost, da ni bilo nikogar drugega zraven kot jaz, sedaj moram iti pa jaz za pričo. In veš, ljuba moja žena, pa sem vse po pravici povedal, da sem oženjen in da me morda ti ne boš pustila po sodnjah hoditi, pa je rekel policman, da pa se ti pridi z menoj."

Žena pa reče: "Veš, kar sam pojd, če bodo pa na vsak način hoteli se mene, mi pa telefoniraj, pa bom koj priletela." In ženi še na misel ne pride, da bi tisti tike prebrala, da bi videla, kaj je tam zapisano. Mož si misli: "Do zdaj je šlo vse dobro, zdaj bo treba pa še nekaj denarja od žene dobiti, da bom plačal kazen!" Ko pride dan sode, se mož odpravi, pred odhodom pa reče: "Veš, ti, tale naša liza je že tako stara in nadušljiva, da se mi vedno ustavlja in jo moram skoro vsak dan peljati kam v garažo. Daj mi no par dolarjev, da ne bom v zadregi, če se mi tudi danes liza spotje ustavi." — "Tukaj imaš nekaj, pa glej, da boš pametno vozil in ne ustavljal se mi nikjer; naravnost domov pridi, da veš!" Mož jo vesel odrine in na sodnji je tako milo govoril, da ga je s par dolarji kazni sodnik odpustil.

Ko pride domov, ga žena takoj vpraša, kako je bilo na sodnji. Mož pa reče: "Ona dva, ki sta zadela, sta bila oba pijana in je bila obeh enaka krivda in vsak je moral plačati svojo škodo in kazen. Mene je pa sodnik pohvalil, ker sem tako po pravici pričal." — "Pa si kaj napravil spotjo?" — "Oh, to je bilo dobro, da si mi dala nekaj denarja, seboj," reče mož. "Veš, kar sredi pota se mi je liza ustavila, pa sem moral poklicati bližnjo garažo, da me je vlekla notri. Tam so mi jo toliko popravili, da sem mogel domov. Veš, jaz mislim, da bo treba novo kupiti, ker imam vedno take sitnosti s to."

Zenica pa, ki že davne ni bila zadovoljna s staro lizo, reče: "Kaj ti nisem že tautentkrat rekla, da bo treba novo kupiti! Sedaj vidiš, da sem imela jaz prav. Če bi vedno mene poslušal, pa bi bilo orajt, tako pa misliš, da boš kar po svoji glavi delal, pa ne boš. Kar prec boš kupil novo karo!"

Tako se je možiček izmazal, in je resnična, če verjamate, al' pa ne.

Mary iz Newburga

D O P I S I

Cleveland, O.—Tale bi bila urednikom kregata radi pravzaprav za Jakatovo kolo, storanaj bo pa za dopis. Ker bo, ker pa se ravno sedaj z je ravno sedaj sezona klobas,

1930	DEC.	1930
Sa	Mo	Di
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

DECEMBER

24.—Slovenska Mladinska šola S. N. Doma, božična prireditev v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Orel, igra v Knausovi dvorani.

27.—Shaker Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

27.—Društvo Ilirska Vila št. 173 JSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

28.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

28.—Društvo Abrašević, predstava v avditoriju S. N. Doma.

31.—Veselica v Slov. Dr. Domu v Euclid Village, katero priredi vodstvo Društvenega Doma.

31.—Klub društev S. N. Doma, ples v obeh dvoranih S. N. Doma.

31.—Slovenski Društ. Dom priredi plesno veselico na Silvestrov večer v Slov. Društ. Domu, Euclid, O.

31.—Zabavni večer Slovenskega Doma na Holmes Ave.

31.—Društvo Cvetoči Noble št. 450 SNPJ, plesna veselica v špekotovi dvorani na St. Clair Ave., Noble, O.

31.—Pevsko društvo Zorislava, zabavni večer v spodnjih šolskih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd.

31.—Silvestrov večer, Klub Slovenskih Zena priredi zabavo v S. D. Dvorani na Prince Ave.

JANUAR

1.—Dramatična in pevska društva, predstava "Deseti brat," popoldne, v avditoriju S. N. Doma; zvečer ples v obeh dvoranih S. N. Doma.

3.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

4.—Zabavni večer fare sv. Kristine v spodnjih šolskih prostorih, na Bliss Rd., Euclid, O.

4.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

10.—Društvo Naprej št. 5 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

10.—Collinwood Boosters Club, plesna veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

11.—Skupna društva fare sv. Vida, skupna prireditev in ples v obeh dvorani S. N. Doma.

11.—Pevsko društvo Ilirija, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

11.—Dramatično društvo Naša Zvezda, igra v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

17.—Skupna društva S. S. P. Z., ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

18.—Euclid Rifle and Hunting Club, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

18.—Društvo Spartans št. 198 SSPZ, predstava v avditoriju S. N. Doma, in po predstavi ples v spodnji dvorani.

18.—Društvo Orel, card party in ples v telovadnici šole sv. Vida.

21.—Društvo Balkan ima ples v S. D. Dvorani na Prince Ave.

24.—Društvo Slovan št. 3 SDZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

24.—Društvo Collinwoodske Slovenke SDZ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

25.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Zdržene Slovenke št. 23 SDZ, maskeradna veselica v S. D. Domu.

25.—Pevsko društvo Ilirija, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Anton Novačan:

NAŠA VAS

In Martin se je pošteno in po krivavi trikrat pridušil.

Janez je zmaheval z glavo, da ni in ni odkosil in da mu kaj takega niti v sanjah ne pride na misel. Vpili so vsi trije vedno bolj, pili vedno več, da sta mejaša nazadnje obsedela in pozabila, kam sta se bila namenila.

Martin je povedal vso zgodovino svojega travnika; kako ga je prevzel po očetu, koliko stroškov je imel takrat; da je stala takrat ob meji visoka vrba, ki jo je pa posekal, ker je delala preveč sence; da je travnik zelen rodovit, ampak da daje več sene nego otave. Tudi Janez je segel nazaj v spomine in je povedal, da so bili nekoč tam na njegovih travnikih in se daleč na okoli srenjski pašniki, kjer so pasli otroci goveda in konje. Nato je še pristavil, da je bilo takrat življenje veliko lepše, da se je dobil bokal pristne kapljice za groš in da ni mogel človek zapraviti goldinarja, če je pil dva dni zaporedoma. In vsi trije so se pogrezili v tiste stare lepe čase, pripovedovali vsak po nekaj, kar je vsak vedel iz lastnih spominov ali pa slišal od starih očancev. Govorili so še o vojski in rekli, da bi bilo dobro, če bi pobili nekaj ljudi, ker se tako ne da več živeti. Vojske pa da tako ne bo kmalu, ali da bo gotovo, ko umrje sedanji cesar.

In Martin bi bil pozabil na odkoseno red, pil bi naprej in se prespal in vse bi bilo dobro. Da se ni pokazala na vratih njegova žena, koščena in blede, s srditimi očmi.

Kaj z Janezom, s požurnim popivaš? Lepa reč, daleč si prišel, je siknila strupeno.

Martina je zapeklo. Poskusil je vstati, pa je zakolovratil po izbi in vpil, da pije sam, kjer hoče, in da jo to čisto nič ne briga. Žena je pobegnila.

Krčmar je poskušal, da bi ju spravil v prejšnjo dobro voljo, toda Martin je podivjal in je že molal Janezu pest pod nos. Janez je ostal tudi v pijanosti miren in je pred pestjo samo glavo nagnil. Odkosena red in meja je krčmarja tako zanimala, da je razvlekel s prstom vinski curek po mizi in je dejal: "Kaj ne, tu je meja; tukaj tvoj travnik, tam Janezov. Kje in dokod je odkosil?"

Vsi trije so se nagnili nad mizo in vlekli s prsti po razlitem vinu. Martinov travnik je bil manjši, Janezov večji, ker je bil Janez razlil več vina pred sabo. To je Martina razkačilo, da je prevrnil kozarec. Njegov travnik je bil naenkrat silno prostiran.

Tako! je dejal. Zdaj pa po pravici!

Merili so na vse načine, pa se niso sporazumeli.

Najboljše bo, da pogledava, da vidiva na lastne oči, kako in kaj, je končal Janez in se je vzdignil.

Martin je stopil za njim. Oba sta se zibala, oba iz pijanosti. Šla sta počasi in se nista zmenila za ljudi, ki so gledali za njima. Bilo je že vroče, sonce je lezlo proti poldnevju. Na travniku je pokosena trava že venela. Dolge redi so bile kakor sive cunjke, ki se sušijo na soncu. Martin je pokazal na mejo, na odkoseno red; poiskal je mejnik, črn kamen, ki je čepel kot zamišljen na travniku. Obhodila sta mejo gor in dol, postajala, gledala, Janez je še zmirom tajil.

Ni mogoče, ni mogoče. . . Poglej, mejnik je tukaj in od predstava v avditoriju S. N. Doma.

17.—Miss Jeanette Perdan, koncert v avditoriju S. N. Doma.

31.—Skupna društva fare sv. Vida priredi piknik na špekotovih farmah.

mejnika gre ravna odkosena črta.

Pa ni bilo ravno odkosene črte, ampak Janezova krivica je zares segala v Martinov travnik. Martin je to dokazal in je vpil na mejaša, ki je še zmirom ne verjetno kimal z glavo.

Mejnikov ne spoštujes in Boga se ne bojiš in poštenja ne poznaš! je stopil Martin pred njega in ga meril z izbuljenimi, pijanimi očmi.

Te oči so Janeza bolj zabolele kot težka očitanja. Čutil je, da ne more prenašati teh prezirnih, meglenih pogledov, da se jim mora umakniti, obrniti se proč, ali pa ponžati se pred Martinom in ga prositi odpuščanja.

Toda preošan za prvo, pretrd za drugo je stal kljubovalno pred Martinom. In da bi mu vsaj nekaj odgovoril, je zamahnil po njegovi glavi.

Kaj, še tepel bi me povrh? je vzklikal Martin in se zakadil vanj.

Podrl ga je na tla, Janez ga je potegnil za sabo. Bila in suvala sta se in prijemala s trdimi kmetijskimi pestmi, oba rohneč, sopeč, preklinjajoč. Valjala sta se po dišeči travi kot dva besna psa; ni se vedelo, kateri je močnejši. Janez je krvavel na glavi, čutil je bolečine v rebrih in je omagal prvi. S poslednjim naporom se je izvil Martinovim železnim objemom, vstal je in si je obrisal krvavo lice.

Ali je tega treba? je vprašal težko sopeč.

Ti že veš, če je treba ali ni treba!

Zaradi meje taka reč, zavoljo ene redi!

Ali si jo, ali je nisi odkosil? je silil Martin vanj.

Nisem! Ni mogoče, ne, ni mogoče. . .

Bo pa povedala gosposka!

Pa naj pove gosposka! je dejal Janez, gledajoč svoje opraskane roke.

Nato se je odpravil. Počasi je prestavljal noge, dolge sloke noge, in njegova senca je držala po travniku kakor onemogla, ranjena žival. Še bolj je zlezal v dve gubi, da je bil videti ves reven in ubog. Martin je gledal za njim in naenkrat se mu je zamislil. Zaklical je čez travnik.

Ti Janez, kaj bi to, čuješ Janez!

Njegov glas je bil ves svetel in dober kot beli dan naokrog. Zapel je spravo, razlegal se po travniku in prihitel do Janeza kot angel z veselimi in blagimi očmi. Janez je postal, pomislil je nekoliko; nato pa se je obrnil in je pokazal Martinu visoko povzdignjeno pest.

Martin je razumel, "Čakaj, čakaj!" je zamrmral in se odpravil na delo.

ZENITEV GREGCA ZAVOŽENA

I.

Stari Zavoženi je hodil tri dni zamišljen okrog oglov, tretjega dne zvečer pa je poklical svojega sina Gregca, rekoč: "Gregec, sediva tja pod kozolec!"

Šla sta pod kozolec in sta sedla, oče in sin, Gregec na kup slame, stari Zavoženi na voz.

Tedaj pa je rekel stari mladeniču:

Fant, ali veš, da ti teče že trideseto leto?

V imenu božjem, šele devetindvajset! je popravil Gregec.

Če je devetindvajset, tedaj je že blizu trideset, vseeno — fant, Gregec, oženi se!

Gregec je poskočil, da je zašumela slama, pokrižal se je in vzdihnil:

Jezus Marija, oče, kaj takega?

Enkrat mora priti! je rekel stari. Jaz ne bom dolgo več, zato bi te rad videl preskrbljeno. Ali si še kaj premišljeval? Ali imaš kaj, ki bi ti bila všeč?

Gregec je bil pobožen fant; zato je zardel. Dekleta še ni imel nobenega. Gledal jih je pač, gledal, ampak zanj ni nobena marala. Zakaj Gregec je preveč v cerkev hodil, pa nič v gostilne; preveč na božja pota, pa nič na

Zahvala

V dolžnost si štejem izreči na tem mestu najlepšo zahvalo vsem mojim prijateljem in prijateljicam, ki so mi naredili tako lep surprise party za moj god, oziroma za 50-letnico in mi kupili tako lepo posteljo in vso opremo.

Najbolj iz srca se zahvalim Mr. in Mrs. Stusek, ki sta se največ trudila in delala; ona sta se tudi prva to zmisli in povabila prijatelje na naš dom.

Nadalje se prav pristožno zahvaljujem Mrs. Prtekel in njenemu sinu Rudetu, ki sta me na tako zvit način ven peljala omenjeni dan. Ona je tudi veliko pomagala, za kar se ji še enkrat prav lepo zahvaljujem.

Zahvaliti moram tudi Mr. Hebeta, ki je igral harmoniko in tako skrbel za srbeče pete.

Naj navedem imena darovalcev: Mr. in Mrs. Stusek, Mr. in Mrs. Prtekel, Mr. in Mrs. Coprič, Mr. in Mrs. Drampetič, Mr. in Mrs. Kavšek, Mr. in Mrs. Sodnik, Mr. in Mrs. Anton Gubanc, Mr. in Mrs. Jožef Zorman, Mr. in Mrs. Punčoh, Mr. in Mrs. Spenko, Mr. in Mrs. Grajzar, Mr. in Mrs. Frank Gubanc, Mr. in Mrs. Baliz, Mrs. Skolar, Mr. in Mrs. Fende, Mrs. Koren, Mr. in Mrs. Knific, Mr. in Mrs. Sešek, Mrs. Sinkovec, Mrs. Zdravje in Mrs. Potočnik.

Se enkrat prav lepa hvala vsem skupaj in želim vsem vesel Božič in srečno Novo leto.

Mrs. M. Benda, 200th St., Euclid, O.

Soba

se da v najem, za fanta ali dekle. 1172 E. 58th St. (299)

Ob Božiču

Ko se že nahajate z doma, da kupujete vaše božične potrebščine, zakaj ne bi prišli k nam, da vam za Božič postrizemo lase. Ako pridete dovolj zgodaj, tedaj boste za Božič lahko doma s svojo družino in prijatelji, namesto da bi na predbožični večer čakali cele ure v brivnici.

Poslajte k nam tudi svoje otroke, kajti sedaj jim lahko najbolj postrežemo, in sv. Miklavž jih bo gotovo raje imel, ako bodo lepo ostriženi.

N. Bohar, brivnica 6023 St. Clair Ave., pod Grdinovo dvorano.

Clan St. Clair Merchants Improvement Association. (Dec. 17. 20. 23.)

DEBELI PREŠIČI NA RAVNOST Z DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaze, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

Willoughby, O. Tel. 110-J-2

DOBER PREMOK!

Točna postrežba! The Hill Coal Co. 1261 MARQUETTE RD. Henderson 5798

GASOLINSKA POSTAJA BLUE FLASH GASOLINE OILING & GREASING

Zelimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem.

JOHN RAKAR IN SINOVI

Delawan and Waterloo Roads

IGRA IN PLES

V SLOVENSKEM DELAVSKEM DOMU 15333 Waterloo Rd.

DRUŠTVO "V BOJ" ŠT. 53 S. N. P. J.

VPRIZORI NA BOŽIČNI VEČER 25. DECEMBRA

"TRI PTIČKE"

SALJIVA DVODEJANKA. REŽIRA V. COFF

Med odmorom nastopijo sestre Česnik v četveropsevu. Tirolski trio—citre in kitara. Igra Barbic's orkester.

PRICETEK OB 7. URI ZVEČER

Vstopnina 50 centov.

Otroci dobe darila

ZADNJI ČAS JE

da kupite božična darila. Imamo še izborni zalogo po nizkih cenah

MOŠKE SRAJCE

z ovratnikom ali brez, čisto bele ali pisane, 98c do \$6.50

KOPALNE PLAŠČE

za moše, žene in otroke, vseh mer, \$1.65 do \$7.50

ROBCE ZA ŽENE

može in otroke, v božičnih zavojčkih, 15c do \$1.00

SVILENE

full fashioned nogavice, lepe zimske barve, 98c do \$1.95

ROKAVICE

za žene, može ali otroke, suknjene ali usnjate.

VOLNENA.

štiri kose obleka za male otroke, 1 do 3 let., bele, modre, roza, rujave \$2.95 do \$5.95

Imamo v zalogi tudi mnogo drugih pripravnih daril. Pridite gotovo k nam in prepričani boste, da boste postreženi v vašo zadovoljnost.

BREZPLAČNO

DOBITE PRI NAS TUDI LEPE STENSKE KOLENDARJE

Se vam toplo priporoča

JOHN ROŽANC

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

15721 Waterloo Rd.

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

iz poljskine prevael
DR. RUDOLF MOLE

Kmitic je stal kakor obtoženec pred sodiščem. Na eni strani se ga je polasčeval obup, zakaj če mu ne verjamejo, bo postal samostan plen sovražnika, na drugi strani ga je bilo sram, ker je sam vedel, da vsi pomisleki govore proti njegovim novicam in da ga lahko smatrajo za lažnjivca. Ob tej misli se ga je lotevala jeza; vzbujala se je v njem prirojena razburljivost, igralo je užaljeno samoljubje; zbuja se je nekdanji napoldivji Kmitic. Toda boril se je sam s seboj, dokler se ni premagal. Oborožil se je s potrpežljivostjo in ponavljal v duši: "Za grehe moje, za grehe moje!" In odgovoril je z izpremenjenim obrazom:

"Kar sem slišal, to ponavljam še enkrat: Vajkard Vreščović ima napasti samostan. Kdaj ne vem, toda mislim, da se zgodi to v kratkem. Jaz svarim, a na vas, gospoda, pade odgovornost, če ne hoste poslušali!"

Na to je odgovoril gospod Peter Čarnecki k zbranim:

"Dovolite mi, častiti gospodje, da stavim nekoliko vprašani temu prišlecu."

"Gospod, ti nimaš pravice, da me žališ!" je zakričal Kmitic.

"Nimam tudi najmanjše volje," je odgovoril hladno gospod Peter. "Toda gre za samostan in najsvetejšo Devico, za njeno stolico. Zato moraš, gospod, odložiti vsako razžaljenje za vedno, ali pa vsaj za nekaj časa, zakaj prepričan bodi, da se ti povsod postavim. Gospod, ti prinašaš vesti, mi pa jih moramo preizkusiti, kar je v redu, in se ti ni treba čuditi; če pa nočeš odgovarjati, bomo mislili, da se bojiš, da se zagovoriš."

"Dobro, izprašuj, gospod!" je rekel Babinč skozi stisnjene zobe.

"Torej. Gospod, ti praviš, da si iz Zmudže?"

"Da."

"Ter prihajaš sem, da bi ti ne bilo treba služiti švedom in gospodu Radzivilu?"

"Da."

"In vendar so tam takšni, ki mu ne služijo in stoji ob strani domovine, so prapori, ki so odpovedali pokorščino, je gospod Sapieha; čemu se nisi pridružil njim?"

"To je moja stvar."

"Aha! Tvoja stvar!" je rekel Čarnecki. "Torej mi lahko odgovoriš na druga vprašanja?"

Roke gospoda Andreja so se tresle, oči so se zapile v težki medeni zvonček, ki je stal na mizi pred njim, in s tega zvončka so prehajale na glavo vprašujočega. Mikala ga je blazna, neodoljiva volja, da zgrabi ta zvonček in ga trešči v glavo gospoda Čarnekega. Nekdanji Kmitic se je čimdalje bolj povzdigoval nad pobožnim in skesanim Babinčem. Toda premagal se je še enkrat in dejal:

"Vprašaj!"

"Če si iz Zmudže, moraš vedeti, kaj se godi na dvoru izdajce. Imenuj mi te, kateri so mu pomagali pri pogubi domovine, imenuj mi polkovnike, ki stojijo na njegovi strani."

Kmitic je pobledele kakor cunjica, vendar je imenoval nekaj imen.

Gospod Čarnecki je poslušal in rekel:

"Jaz imam prijatelja, kraljevega dvorjana, gospoda Tizenhauza, ki mi je pripovedoval še o enem, najznamenitejšem. Ali ne veš nič o tem veleopovu?"

"Ne vem..."

"Kako to? Ali nisi slišal o onem, ki je razlival bratsko kri kakor Kajn?" Ali nisi slišal, ko si vendar iz Zmudže, o Kmiticu?"

"Častni očetje!" je naenkrat

zakričal gospod Andrej, tresoč se kakor v mrzlici. "Naj me vprašuje duhovna oseba, to vse prenesem. Toda pri živem Bogu, ne dopuščajte, da bi me ta plemič še nadalje mučil!"

"Daj mu mir, gospod!" je rekel o. Kordecki, obrnivši se k gospodu Petru. "Tu ne gre za tega viteza!"

"Samo še cno vprašanje," je rekel gospod mečnik sieradski. In obrnivši se h Kmiticu, je vprašal:

"Gospod, ti nisi pričakoval, da ne bomo verjeli tvojim novicam."

"Kakor je Bog v nebesih!" je odgovoril gospod Andrej.

"Kakšno nagrado si pričakoval zanje?"

Mesto odgovora je pogreznil mrzlično obe roki v malo vrečko, ki mu je visela za pasom in izvelkel iz nje dve pesti biserov, smaragdov, turkisov in drugih dragih kamenov.

"Evo," je rekel s pretrganim glasom. "Nisem prišel sem kaj po denar. Ne po vaše nagrade! Ti biseri in druge dragocenosti — vse to je vojni plen. Potrgano z bojarskih kučem! Tu imate. Mar potrebujem nagrade? Hotel sem jih pokloniti najsvetejši Devici, ali šele po izpovedi, s čestim srcem! Evo jih! Tako potrebujem nagrade. Imam jih še več. Da bi vas!"

Vsi so začudeno umolkli in pogled na bisere, ki jih je iztresel tako lahko kakor kačo iz vreče, je napravil globok vtis. Vsak se je nehote vprašal, kakšen vzrok bi imel ta človek, se izmišljati, če bi mu ne šlo za nagrado?

Gospod Peter Čarnecki je tedaj ostrmel, zakaj človeška narava je že taka, da jo oslepi pogled na tujo moč in bogastvo. Naposled je izginil tudi njegov sum, zakaj kako bi mogel soditi, da bi hotel ta veliki gospod, ki razsiplje z biseri, strašiti menih radi dobička?

Tedaj so se navzoči spogledovali, on pa je stal nad dragocevnostmi z dvignjeno glavo, podobni glavi razdraženega orla, z ognjem v zenicah in z rdečico na obrazu. Sveža rana, idoča preko glave in lice, je zasinela in grozen je bil gospod Babinč, preteč z grozečim pogledom Čarneckemu, proti kateremu se je posebno obračala njegova jeza.

"Skozi tvojo jezo, gospod, sili resnica," je rekel o. Kordecki, "toda te bisere shrani, zakaj najsvetejša Devica ne more sprejeti tega, kar ji je bilo darovano v jezi, četudi pravični. Sicer pa, kakor sem že dejal, ne gre zate, marveč za vesti, ki so nas navdale s strahom in grozo. Bog sam ve, če ni v tem kakšno nespornost ali pomota, zakaj sam si videl, da se to, kar ti praviš, ne ujema z resnico. Kako naj torej izženemo pobožne romarje, prikrajšamo čast najsvetejši Devici ter naj imamo vrata dan in noč zaprta?"

"Imejte vrata zaprta! Pri usmiljenju božjem! Imejte vrata zaprta!..." je zakričal gospod Kmitic, lomeč roke, da so prsti kar škrtali v sklepih.

V njegovem glasu je bilo toliko resnice in nehlinjenega obupa, da so vsi navzoči nehote strepetali, kakor bi bila nevarnost že blizu, gospod Zamojski pa je rekel:

"Saj itak marljivo opazujemo vso okolico in se vrše popravila na obzidju. Podnevi lahko puščamo ljudi k pobožnostim, toda biti moramo oprezni, zlasti radi tega, ker je kralj Carolus odšel, a Wittemberg baje z železno roko vlada v Krakovu in duhovnikov nič manj ne pritiska nego posvetne."

"Das ni verjamem na napad,

toda proti opreznosti nimam ničesar!" je odgovoril gospod Peter Čarnecki.

"Jaz pa pošljem k Vreščoviću redovnike," je rekel o. Kordecki, "z vprašanjem, če zaščitni list nima nobene veljave več."

Kmitic se je oddahnil.

"Hvala Bogu! Hvala Bogu!" je zaklical.

"Gospod vitez!" mu je rekel o. Kordecki. "Bog ti poplačaj za dobro namero!... Če si nas z dobrim namenom svaril, boš imel večno zaslugu pri najsvetejši Devici in pri domovini; toda ne čudi se, če smo prejeli tvojo dobro voljo z nezaupanjem. Kolikokrat so nas že strašili; eni so storili to iz sovraštva proti veri, da ti škodili pobožnosti in odvrnili kolikor mogoče vernike od nje, drugi iz dobičkaželjnosti, da bi kaj zaslužili; tretji samo radi tega, da so prinesli novice in da pridobe pri ljudeh na ugledu; morda so bili tudi taki, ki so prinesli novice in da pridobe pri ljudeh na ugledu; morda so bili tudi taki, ki so jih vodili za nos, kakor mislimo, da so tudi tebe. Čudovito je satan zavzel proti temu kraju in se trudi na vse mogoče načine, da bi škodil pobožnosti in odvrnil kolikor mogoče vernike od nje, zakaj ni je stvari, ki bi peklenščeka bolj spravljala v obup, kakor pogled na češčenje Nje, ki je strla kaci glavo... A sedaj je čas večer. Izprosimo Njeno ljubezen, priporočimo se Njenemu varstvu in naj gre vsak mirno spat, zakaj kje naj bo mir in varnost, če ne pod Njenim krilom?"

In razšli so se vsi.

Ko so se končale večernice, je sam o. Kordecki izpovedal gospoda Andreja in izpovedoval ga je dolgo že v prazni cerkvi, potem pa je ležal gospod Andrej razprostrt pred zaprtimi vrati kapelice do polnoči.

Opolnoči se je vrnil v celico, zbudil Šoroko in mu pred počitkom ukazal, da naj ga bica, da so se mu ramé in pleča polila s krvjo.

XIII.

Naslednje jutro je zavladalo v samostanu čudovito in nenavadno gibanje. Vrata so bila zares odprta in pobožnim ljudem niso ovrnili pristopa, služba božja se je vršila, kakor po navadi, toda po službi božji so morali vsi tuji zapustiti samostansko ozidje. Sam o. Kordecki si je v družbi gospoda mečnika sieradskega in gospoda Petra Čarnekega natančno ogledal ozidje in škarpe od zunaj in od znotraj. Pokazalo se je, da je treba tu i tam kaj popraviti. Kovači v mestu so dobili ukaz, da pripravijo kavlje,

solice, na dolgih drogih natakne kose, bate in težke klade, nabite z žebli. In ker se je vedelo, da je itak bila v samostanu znatna zaloga podobnega orožja, so začeli kaj govoriti po vsem mestu, da pričakuje samostan skorajšnjega napada. Vedno nova poročila so potrjevala te govorice.

Pod noč je že okoli dve sto ljudi delalo na obzidju. Težki topovi, ki jih je bil poslal gospod Varšicki, kaštelan krakovski, še pred obleganjem Krakova po številu dvanajst, so postavili na nove lafete in jih naravnali kakor je bilo treba.

Iz obokanih samostanskih shramb so redovniki in služinčadi nosili kroglice, katere so skladali na kupe pri topovih, privlačili so sode s smodnikom, razvezali snope mušket in jih razdelili med posadko. Na stolpih in oglih so postavili straže, ki so imele kaj pozorno opazovati ponoči in podnevi vso okolico; vrhu tega so poslali ljudi na poizvedovanje po vsej okolici do Pristajne, Klobucka, Krepič, Krušina in Mostova.

Ze itak dovolj preskrbljene samostanske žitnice so se polnile z novimi zalogami iz mesta, iz Čenstohove in drugih samostanu pripadajočih vasi.

Govorica se je širila kakor blisk po vsej okolici. Meščani in kmetje so se začeli zbirati in posvetovati. Mnogi niso hoteli verjeti, da bi se sploh mogel dotakniti kakšen sovražnik Jasne Gore.

Trdili so tudi, da zasedejo samo Čenstohovo; toda že to je razburilo misli, zlasti, ker so drugi omenjali, da so švedje krivoverci, katerih nič ne zadrži in so nalašč pripravljeni, napraviti najsvetejši Devici nasilje.

Torej so ljudje omahovali, dvomili in verjeli vse povprek. Eni so lomili roke, pričakujoč strašnih prikazni na zemlji in na nebu vidnih znamenj božjega srda; drugi so se pogrezali v brezdelen in nem obup; tretje je grabila naddeloška jeza, kakor bi jim glave gorele. In ko je že ljudska domišljija razvila svoja krila, so takoj začele krožiti vesti, vedno druge, vedno bolj razgrete, vedno bolj nemogoče.

Kakor če kdo sune s palico v mravljišče ali pa vrže iskro med nje ter se takoj razprše roji, se stiskajo, razletavajo in zopet vračajo, tako je završelo po mestu in okoliških vaseh.

Popoldne so obkolile trume meščanov in kmetov z ženskami in otroki vred samostansko obzidje in se držali, kakor bi ga oblegali, plakaje in stokaje. Ob

solnem zahodu je stopil k njim sam o. Kordecki, se pomešal mednje in vprašal:

"Ljudje, kaj hočete tu?"

"Hočemo iti v samostan za posadko, braniti božjo Porodnico!" so vpili moški, potresajoč s cepci, vilami in drugim poljskim orožjem.

"Hočemo še zadnjikrat pogledati na najsvetejšo Devico!" so jočale ženske.

O. Kordecki je stopil na vzvišeno mesto in rekel:

"Peklenška vrata ne premorejo nebeških sil. Pomirite se in napolnite si srca z upanjem. Med te svete zidove ne bo stopila krivoverska noga, ne lutrsko ne kalvinsko praznoverje ne bo opravljalo svojih čarovnij v tem svetišču časti in vere. Ne verj sicer, ali pride sem naduti sovražnik, toda to vem, če bo prišel, bo moral oditi s sramoto in brezčastjem, zakaj njegovo silo bo strla večja sila, njegova hudobija se zlomi, njegova moč bo strla in sreča se mu izneveri. Napolnite si srca z upanjem! Ne vidite te naše zaščitnice, nasprotno se v večji slavi jo hoste videli in uzrli nova čuda. Napolnite se z upanjem, obrišite te solze in utrdite se v veri, zakaj povem vam — ne jaz, le duh božji govori iz mene — da ne stopi šved med te zidove — ljubzen splava svetlobe, kakor tudi ta noč, katera se bliža danes, ne bo mogla zabraniti božjemu solncu, da ne bi jutri izšlo!"

In bil je baš večer. Tema je že padla na okolico, le cerkev je še

Ker so slabi časi

in da se pripomore tudi ubožnim ljudem, da si nabavijo dobrih jestvin po nizki ceni, sem znižal cene do skrajnosti tako, da bo vsak zadovoljen s cenami, kakor tudi z blagom.

Orehi, I. vrste, funt	75c
Orehi, II. vrste, funt	62c
Rozini, I. vrste (beli), 2 funta za	25c
Rozini, črni, v zaboju	10c
Orehi, celi, I. vrste, funt	28c
Orehi, mešani, lešniki in vse drugo, funt	28c
Dobro poznana Aristos moka v vrečah po 24 funtov	99c
Moka v vrečah po 5 funtov	27c
V okroglih zavojih	30c

Se priporoča

Karol Mramor

1140 E. 67th St.

Tel. ENdicott 0333

NAZNANILO IN ZAHVALA

S potrjim srcem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je neizprosna smrt pretrgala nit življenja našemu nepozabnemu in nadvse ljubljenu soprogu in očetu

IGNAC STRUMBELJ

ki je, previden s sv. zakramenti, vdano v Boga za vedno zaspal dne 20. novembra, 1930. Blagi pokojni je bil doma iz vasi Vinkov Vrh, fara Žužemberk.

Z nami je sočustvovalo in nam je šlo v tem ali onem oziru na roko toliko oseb, da je naša sveta dolžnost izreči našo zahvalo.

Prav lepo se zahvaljujem vsem onim, ki so ga obiskovali za časa njegove dolge bolezni in vsem, ki so prečuli dolge noči ob njegovi bolniški postelji. Posebne se zahvaljujem: Družini Frank Strumbelj, družini Feliks Strumbelj, družini Frank Kosec, družini Jack Smole, družini Frank Lavrich, družini Josip Tomažin, družini Frank Ponikvar, družini Anton Jančigar in Mrs. Mary Jerič.

Nadalje se zahvaljujem Rev. M. Jagru za lepe cerkvene obrede.

Iskrena hvala za darovane vence: Bratom Feliks Strumbelj in družina, Frank Strumbelj in družina, Mr. in Mrs. Frank Kosec in družina, Mr. in Mrs. Roman Maver in družina, Mr. in Mrs. Josip Uteič in družina, Mr. in Mrs. Frank Smrekar in družina, Mr. in Mrs. Tony Matoz in družina, Mr. in Mrs. Frank Lavrič starejši in družina, Mr. in Mrs. Anton Jančigar in družina, Mr. in Mrs. Frank Fabjan, Mr. in Mrs. Anton Strumbelj in družina, Mr. in Mrs. Mike Strumbelj in družina, Mr. in Mrs. Anton Roje in družina, Mr. Andrej Jančigar, Mr. in Mrs. Josip Tomažin in družina, Mr. John Jančigar in Mrs. Mary Jerič in družina, Mrs. Mary Brule, društvu Cleveland, št. 23 Z. S. Z. in Willson Junior High School 8 a-1, Willson Junior High School 9 a-1.

Iskrena hvala za darovane sv. maše: Mr. in Mrs. Frank Lavrič mlajši, Mrs. Spretnak, Mrs. Mohorič, Mr. in Mrs. Rozman, Mr. in Mrs. Dolinar, Mr. in Mrs. Anton Bartol, Mr. Zupančič, Mr. Kumelj, Mr. in Mrs. Jaklič in Mrs. Vintar, Mr. in Miss Ponikvar, Mrs. Mary Strumbelj, Mr. in Mrs. Anton Lavrič, Mr. in Mrs. Smole, Mr. J. Straus, Mr. in Mrs. Straus, Mr. in Mrs. Strumbelj, Mrs. Smolič, Mr. in Mrs. Pucelj, Mrs. Oberstar, Mr. in Mrs. Potočar, Mr. in Mrs. Slak, Mr. in Mrs. Boje, Mr. in Mrs. Dejak, Mr. in Mrs. Sultz, Mr. in Mrs. Pižem, Mr. Frank Maver, Mr. Lekše, Mr. Carl Karlinger, Mrs. Bole in hči.

Hvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile: Frank Strumbelj, Feliks Strumbelj, Tony Lavrič, Frank Lavrič mlajši, Roman Maver, John Ubie, Anton Bartol, društvu Cleveland, št. 23 Z. S. Z. Priserčna hvala tudi Mr. Auer in Co. za pomoč v potrebi. Hvala lepa pogrebemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako lepo in simpatično vodstvo pogreba.

Če se je pomotoma kako ime izpustilo, naj mi oprostite in se jim ravno tako zahvaljujem. Hvala lepa tudi društvu Cleveland, št. 23 Z. S. Z. in zavarovalni družbi Chicago Fraternal Life Association za tako hitro in točno izplačano posmrtnino.

Ti pa, nadvse ljubljeni soproj in dragi oče, mirno počivaj; vedno se Te bomo spominjali. Bil si dober soproj in skrben oče. Sveti naj Ti večna luč in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. — Zalujoči ostali:

AMALIJA, soproga.

AMALIJA, JOZEFINA, HEDVIGA in DOROTHY, hčere.

V starem kraju zapuša mater, brata in tri sestre; tukaj pa štiri brate: Franka, Johna, Mohorja in Feliksa.

Cleveland, O., 22. decembra, 1930.

Sodnik Clark, ki je zadnje čase razburil vso Ameriko, ker je izjavil, da je 18. améndment ameriške ustave (prohibicija) neveljaven. Slika ga kaže: 1 — v svetovni vojni na Francoskem, 2 — kot apelatni sodnik, 3 — ko ga je Coolidge imenoval zveznim sodnikom.